

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

Qu. II. An vnum poſbit simul plures baptizare, vel contrà.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

ad eoque ejus prætermisso sit etiam alieni muneris usurpatio. Facilè tamen in hac re potest intervenire ignorantia, quæ à mortali excusat. potest enim aliquando timeri mortis periculum ubi non est, & idcirco accelerari Baptismus non expectato debito ministro, quia bona fide existimatur periculum non pati moram.

In reliquis inversio ordinis, etiamsi dicat aliquam incongruentiam, non est tamen mortalís juxta Doctores paffim contra Vaf-
gnez d. 147. n. 34. existimantem quod on-
nis inversio ordinis sit mortalís; immo
quod alioquin ne quidem foret venialis;
cum id oriri deberet ex lege divina, quæ sa-
nè gravis, & graviter obligare videtur. Ad
hoc tamen facile responderetur, culpam ve-
nialem provenire posse ex ritu Ecclesiæ,
quæ similem ordinem præscribit, ut patet
in Rituali Romano Tit. de ministro Baptismi. Et
quamvis proveniret ex lege divina, posset
hac leviter obligare, quatenus se extendit
ad hanc materiam, quæ tantum levisappa-
ret, solumque fundatur in aliqua decentia.
Sicut ob hoc illiberalitas non est grave pe-
ccatum, eti liberalitas ex quadam decentia
exigeret aliquid secundum se notabile alte-
ri præberi. Varii tamen non improbabili-
ter putant cedere in grave præjudicium Sacra-
menti, si baptizato fideli præsente ministret
non baptizatus, præsertim si sit omnino
infidelis. Per accidens etiam aliquando po-
test inverti in istis ordo licet, ut v. g. mu-
lier docta & affueta baptizare præseratur
viro rudi, aut in circumstantiis, in quibus
pudoris gratiā non decet virum accedere,
v. g. si infans non sit omnino editus. Ita
Rituale Romanum Tit. de Ministro Baptismi.
Ignorans enim, nolens, aut congrue non
valens in certis circumstantiis, eti alio-
quin foret superioris ordinis, censemur
absens.

Adverte, qualiscumque fiat inversio or-
dinis, nullam incurri irregularitatē in Ba-
ptismo non solemini; cum hic non sit actus
Ordinis, adeoque non usurpetur alienus
Ordo. Si verò Baptismus conseratur sole-
mpter, constat Clericum fieri irregularē, ex
c. 1. de Clerico non ordinato ministrante. De Lai-
cis est nonnulla controversia. De quo vide
dicta Tract. de Legibus d. 6. q. 7. (qua est de
irregularitate) §. 3.

Q U E S T I O N E I I .

An unus possit simul plures bapti-
zare, vel contrà?

DI C O I. Poteſt unus minister simul
plures baptizare, applicando omnibus
simil materiali, & dicendo: *Ego vos bap-
tizo &c.* Ita Scotus dist. 6. q. 2. n. 6. & alii com-
muniſter. Probatur: quia poteſt unus eadem
Herinex Sum. Theol. Pars IV.

formâ consecrare plures hostias, in pericu-
lo nonfragii absolvere plures poenitentes;
ergo etiam simul plures baptizare: cùm
nec ratione nec auctoritate constet, requi-
ri potius ad valorem Baptismi, quod unus
solus baptizetur, quam ad valorem confe-
crationis, quod unica Hostia consecratur,
aut ad valorem absolutionis quod unus
tantum absolvatur.

Quia tamen hoc est contra morem Ecclie in re gravi, advertit Scotus sup. Coninc men. immo & alii illud sine mortali non licere extra gravem necessitatem: quidquid aliqui pu-
tent non esse mortale. Confirmatur ex Ritu Romano, Tit. de bapt. Mandis parvulis, ubi a-sistatam, gens de forma, *Ego vos baptizo &c.* ait: Quam tamen formam in iis solum & in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, & ubi tempus non patitur ut singuli separatim baptizen-
tur; alias numquam licet adhibere. Quod denotat gravem culpam juxta gravitatem rei.

Notat autem idem Scotus in illo caſu for-
re plura baptisata: nam baptizatio est Tali caſe
actio transiens, quæ afficit terminum & forent plura
multipliatur penes multitudinem illius: Bap-
tismatuſ. quemadmodum dicuntur plures creationes,
quando Deus simul creat plures creatureſ.
Et quamvis una tantum videatur forma, est
tamen virtualiter multiplex; ed quod pro-
nomen, *Vos*, includat in ſe ſingulare plures
geminatum. Deinde ad multiplicationem
totius ſufficit multiplicatio unius partis. Et
in hoc conſentiant quoque ceteri Doctores
communiter.

DI C O II. Quando plures concurrunt ad eumdem baptizandum, ſic ut unus ponat Plures uno
materiam, alter proferat formam, v. g. invalidē
mutus abluat & alius carens brachiis dicat, baptizant, ſi
Ego te baptizo, invalidus eft Baptismus. Ra- riam adhi-
bitione eft institutio Christi. Haec autem po- beat, alter
tissimum probatur ex ſensu Ecclesiæ, haec formam
enim ſempre intellexit institutionem ſic eſ- fe factam, ut idem debeat abluere, & for-
mam proferre. Quod colligitur, tum ex per- Probatuſ:
petuo illius uſu: tum ex unanimi ſenten-
tia Doctorum, qui omnes concorditer ſic
judicant exceptis Marſilio & Cajetano: qui ta-
men neque conſanter neque firmiter au-
dient oppofitum affeverare. Tum quia in
aliis quoque Sacramentis conformati eſt
praxis, ut idem minister adhibeat materiam
& formam, quando ſcilicet ministri eſt ma-
teriam adhibere: prout non eſt in Sacra-
mento poenitentiae, in quo ipſe poenitens
materiam adhibet. Et ob hoc praxis & ſen-
ſus communis eft, Baptismum interdum ita
ab Hæreticis recentioribus collatum eſſe
invalidum & repetendum. Quod etiam ap-
pertè ſupponit Synodus Mechliniensis II. (qua-
probat Paulus V.) tit. 3. c. 6. dicens, id eſſe
contra antiquissimam Traditionem. Quod
autem præſcribat baptizatos ab Hæreticis
recentioribus eſſe tantum ſub conditione
rebaptizandos, non eſt, quia dubitabat Sy- nodus

194 *Disp. VI. De Ministro & Subjecto Baptismi.*

nodus de invaliditate Baptismi taliter à non uno ministro collati, sed quia non soleretur certò constare in particulari, quando sic collatus fuerit: quod si constaret, utique de invaliditate non dubitasset.

17.
*Tunc forma
Baptismi
est falsa.*
Itaque forma baptismi alias esset falsa; utpote significans quod exteriū physicè & per seipsum abluat, qui dicit, Ego te baptizo seu abluo. Nec prodesset forma Græcorum; utpote quoad sensum æquivalens; cui proinde subintelligitur ly *Manibus meis*, ut expressè habet altera Græcorum forma in *Florentino*. Ex qua similiter non parum confirmatur conclusio. Non prodesset quoque, si diceretur tali casu, Nos te baptizamus: nam id propriè significat quod uterque alterum abluat; hoc autem supponitur non fieri.

Confirmatur: quia sicut Christus voluit esse unum principale agens; sic voluit habere unum tantum ministrum in collatione Sacramenti, ut arguit *Scotus sup. num. 5.*

*Quod tam
mencluso
Ecclesie sen-
su difficulter
convincere-
tur.*
Alioquin secluso sensu Ecclesiæ convin-
cionis non facilè posset, qui diceret, verificari formam Baptismi per hoc, quod iam proferens censeri posset moraliter abluere per alium velut famulum seu substitutum. Quāvis revera ex sensu Ecclesiæ constet, quemlibet ministrantem immediatè se habe-
re veluti ministrum Christi.

Adduntque Nonnulli, posse id ob non omnimodam conclusionis certitudinem in necessitate practicari, ut videlicet mutus abluat, & mutilus formam proferat. Quo casu tamen (qui sanè non est natus contingere) deberet potius mutilatus formam inchoare dicendo *Ego te baptizo*, & mox aquam ore sumptam effundere in baptizandum, dein formam adsolvere.

18.
*Si plures
eundem con-
nancit bap-
tizare, sin-
guis tam-
quam causa
totales; solus
primo abso-
lvens bapti-
zat.
Si simul
ab solvunt,
baptizant
singulis.*
Dic o III. Quando plures simul concur-
runt ad unum & eundem baptizandum independenter à se invicem, sic ut singuli adhibeant omnia necessaria (prout fieri posset, quando concenterent de Baptismo alicui conferendo) is qui prius adsolvit, solus perficit Sacramentum, & aliis nihil efficit; quandoquidem semel baptizatus non sit capax secundi Baptismi. Si autem contingat (quod difficulter & raro continget, et si ad hoc studiosè ablaboraretur) utrumque eodem instanti perficere necessaria ad Baptismum, uterque baptizabit eundem validè, et si contra Ecclesiæ morem illicite in re gravi, cuius tentandæ non possit occurrere necessitas. Ratio est: quia tunc ad utrinque actiones concurrunt omnia ad Baptismi essentiam necessaria, & ambæ ver-
santur circa subjectum capax, cum simul finiantur. Confirmatur exemplo Sacerdotum noviter ordinatorum, qui simul cum Episco-
po conficiunt Sacramentum, si simul cum illo finiant verba consecrationis. Ita *Scotus sup. n. 2.* & alii communiter.

19.
Hoc autem casu, non unum, sed mul-

tiplex Sacramentum seu Baptisma confer-
retur physicè loquendo: nam forent plures formæ integræ & plures materiæ perfectæ adeoque plura composta, sive Baptismata. Talis tamen non deberet dici bis validè Baptizatus, sed semel duplice Baptismo: sicut simul accipiens duo vulnera, non dicitur bis vulnerari, sed semel duplice vulnera.

Dixi *Physicè loquendo*: moraliter enim tantum est unum Sacramentum seu sacram-
signum & unus Baptismus: tum ratione ejusdem subjecti: tum ratione ejusdem principalis agentis, in cujus virtute ministri operantur: tum denique & præcipue ratio-
ne ejusdem effectus producti & significati:
totum enim illud signum ab utroque adhi-
bitum non plus efficit aut significat, quam
si esset unica ablution & unica forma posita.
Quod patet quantum ad Characterem: cum
idem sit unicus solum Characteris baptis-
malis capax. De unica quoque gratiâ per-
trumque Baptismum conferenda idem vi-
dentur consequenter Doctores potius sup-
ponere, quam probare. Et hoc modo expli-
cari possunt plures Auctores dcentes esse
tantum unum Baptismum, ut *D. Thomas q. 67.*
art. 6. & referri solet *Scotus sup. n. 4.* quem
tamen ibi & in verbis præcedentibus doce-
re oppositum, conatur ostendere ejus *Com-
mentator num. 10.* Et seqq.

Q U A E S T I O III.

*Quodnam sit subjectum capax
Baptismi?*

Dico I. Solus homo viator est capax Baptismi. Est certum: nam Sacra-
menta sunt instituta tamquam media ad salutem
soli hominum viatoris. Deinde ad solos ho-
mines baptizandos Apostoli missi sunt,
Matth. ult. & Marci ult. Unde homines in ter-
mino constituti non sunt capaces Baptismi.
Similiter nec creaturæ homine inferiores.
Quare satyri, aut geniti ex semina & bruto
non sunt baptizandi: uti nec monstrum,
quod non præ se fert speciem hominis. Si
sit dubium, est in periculo baptizandum sub
haec conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo* &c.
Ita *Rituale Pauli V. Tit. De baptizandis parvulis*.
Si nascatur monstrum pro certo humanum,
est absolute baptizandum. Si constet esse
duas personas, sunt singulae baptizandæ. Ad
quod discernendum est attendendum juxta
Rituale citatum, an habeat unum vel plura
capita, unum vel plura pectora. Si post ex-
amen, quale tempus patitur, res maneat
dubia, duplex Baptismus est conferendum,
unus absolute in parte principali, quam con-
stat esse informatam animâ rationali; aliis
sub conditione in parte, de qua dubitatur, an
informetur eadem animâ hoc modo: *Si non
es baptizatus, ego te baptizo* &c.

Dico